

Zólyom, 1910. január 9. – Budapest, 1993. szeptember 20.

Vasutas családban született, apja mozdonyvezető volt. Négy polgárit, majd kereskedelmi érettségit tett Miskolcon, előbb gyors-és gépíró, majd magántisztviselő lett. 1926–1944 között különböző miskolci vállalatoknál dolgozott. 1925-ben hetedmagával alakította meg a magántisztviselők miskolci csoportját, 1944. márciusig, mint nőtitkár és vezetőségi tag tevékenykedett. 1927-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt miskolci szervezetébe. A városi szocialista nőmozgalom aktív résztvevője, gyermekakciókat kezdeményezett, kulturális esteket rendezett, énekkart vezetett, előadásokat tartott a nőmozgalomban és az ifjúmunkások csoportjában. 1933-tól több alkalommal küldött a szociáldemokrata pártkongresszusokon.

A német megszállás után néhány hétig Budapesten, majd Kassán tartózkodott, azután ismét Miskolcra ment, ahonnan elhurcolták az auschwitzi koncentrációs táborba. Később Pausnitzba vitték, az I. G. Farben Műveknél dolgozott, ahol súlyos balesetet szenvedett. 1945. május 20-án érkezett vissza Miskolcra. Ismét tisztviselőként helyezkedett el, 1945 júniusától egy fogyasztási szövetkezet igazgatója lett. Bekerült a miskolci, majd a Borsod megyei törvényhatósági bizottságba, és beválasztották a Szociáldemokrata Párt megyei és városi bizottságába. Továbbra is ő irányította a miskolci nőmozgalmat. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Borsod – Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei választókerületben képviselővé választották. 1947. augusztus 31-én megőrizte borsodi országgyűlési mandátumát. 1948. február 4-én az SZDP Borsod megyei bizottsága delegálta a soron következő, XXXVI. kongresszusra. A két munkáspárt egyesítését előkészítő bizottság ülésén bekerült a nagy-miskolci egységbizottságba. 1948 júniusától a Magyar Dolgozók Pártja miskolci bizottságának választmányi tagja, szakmaközi nőtitkár. 1948-ban Budapestre költözött. Előbb a Szövetkezeteket Ellátó Vállalat vezető munkatársa, majd 1949-től a Faáru Értékesítő Vállalat és az Üzemélelmezési Vállalat igazgatója volt. Közben az egyéves pártiskola elvégzése után, az MDP IX. kerületi bizottságának oktatási felelőse, illetve a három hónapos pártiskolai tanfolyam vezetője lett. 1950 júniusában leváltották, és a volt szociáldemokratákat sújtó politikai diszkriminációk során kizárták a pártból. 1954-ben rehabilitálták, és visszaállították a párttagságát. Ezekben az években különböző kereskedelmi cégeknél dolgozott, többek között az Átex Textilkereskedelmi Vállalat, illetve a Csepel Kerékpár és Motorkerékpár Nagykereskedelmi Vállalatnál alkalmazták, majd a Corvin Áruház éttermét vezette nyugdíjazásáig. 1957–1958-ban Szakasits Árpád levelezését intézte az Országos Béketanács irodájában. Nyugdíjba vonulása után a budapesti nőtanácsnál, illetve a budapesti pártbizottság fegyelmi osztályán és az archívumban dolgozott.